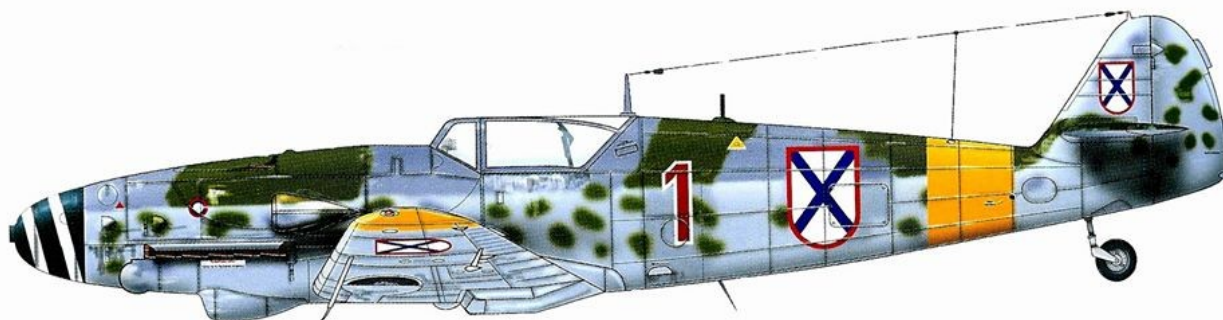

Letectvo a Vlasovci

Takzvaní "Vlasovci" měli i své letectvo. Je málo známé, že třeba měli i svoji stíhací letku, byla to 5. stíhací letka, která dostala čestný název po Alexandru Kazakovovi, největším esu carského ruského letectva za I. světové války. Byla to tzv. „Jagdstaffel 5 "Oberst Kazakov". Ve výzbroji měla 16 Bf 109 G-10. V čele této jednotky byl paradoxně Hrdina Sovětského svazu major Semjon Byčkov. Ono je málo známé, že letectvo ROA mělo třeba ve výzbroji Junkersy Ju 87 D 5 se kterými létalo proti Sovětům, někde u Odry. Dále měli i pozorovací letku s letouny Fieseler Storch Fi 156 a v této letce měl být údajně i jeden Me 262 "Schwalbe". Dále měli i transportní letku s Ju 52, se kterou se počítalo při vysazování záškodníků v sovětském týlu. Ale na druhou stranu se o těchto jednotkách stále moc neví a je i málo informací. Co se týče oné 5. stíhací letky, tak o ní se toho ví taky málo. Zcela určité je jen to, že na konci války operovala asi z letiště od Havlíčkova Brodu spolu s částí německé eskadry JG 52. Zachovalo se několik snímků z konce války, kde jsou tyto letadla zničena.

↑ Tyto zničené Bf 109G na letišti v Havlíčkově Brodě údajně patřily 5. stíhací letce ROA

Bf 109 majora Semjona Trofimoviče Byčkova, velitele této jednotky.

Pozostałości po JG 52 na lotnisku w Niemieckim Brodzie, maj 1945 rok. Widoczny kadłub samolotu Messerschmitt Bf 109G-10 (W.Nr 612982) „biała 24” należącego do 1. Eskadry ROA. Na samolocie widoczne oznaczenia niemieckie, numer taktyczny malowany był pomiędzy usterzeniem a krzyżem, to usytuowanie było typowe dla samolotów, na których latali Rosjanie.

Personál 1. pluku ROA. Plukovník Baidar, generálmajor Maltsev, generál Vlasov, generálporučík Ashenbrenner. Podzim 1944.

Kapitán sovětské armády, Byčkov Semjon Trofimovič, obdržel 2. září 1943 titul Hrdiny SSSR za 15 sestřelů nepřátelských letadel. Stal se leteckým esem a zástupce velitele 482, stíhacího leteckého pluku, 322. stíhací divize. 10. prosince 1943 byl sestřelen nad nepřátelským územím. Byl zajat a v lednu 1944 souhlasil, že bude sloužit v ROA (Ruská osvobozená armáda). V únoru 1945 obdržel hodnost majora letectva KONR a velel letce 16 letadel.

V dubnu 1945 se Byčkov vzdal Američanům. V září 1945 byl předán sovětským úřadům. 24. srpna 1946 byl vojenským soudem odsouzen k trestu smrti a 4. listopadu 1946 zastřelen. Nejzajímavější je, že Byčkov, držitel německého Železného kříže byl zbaven sovětských vyznamenání a titulu Hrdina Sovětského svazu až 21. března 1947 po popravě.

Из материалов газеты "Правда" № 203 от 15.08.1943 г.

Группа лётчиков, сбивших за время Отечественной войны 106 вражеских самолётов. На снимке (слева направо): гвардии капитан А. Соболев (15 самолётов сбил лично и 9—в группе); Герой Советского Союза подполковник М. Нора (22 самолёта сбил лично); майор А. Кольцов (сбил 10 самолётов); капитан С. Бычков (сбил лично 15 самолётов и 1—в группе); гвардии капитан А. Молодчинин (лично сбил 15 самолётов и 12—в группе) и старший лейтенант Ф. Косолапов (лично сбил 8 самолётов и 8—в группе).
Фото М. Рунова (ТАСС).

**Skupina sovětských letců, během války sestřelila 106 německých letadel.
Byčkov čtvrtý zleva**

#дедывоевали

Русские асы-добровольцы, в составе 269 боевых экипажей Люфтваффе – доблестно служили Гитлеру

polit.reactor.cc

Sovětská stíhací esa sloužící v Luftwaffe a letectvu ROA. Vpravo: plk. L.I. Bajdak, kpt. S.T. Byčkov /Hrdina SSSR/, npor. B.R. Antilevskij /Hrdina SSSR/